

[A. M. Hansen.]

misbrugt. Denne Bestemmelse tager ikke Sigte paa de gode Forældre — det ærede Medlem Hr. Gregersen synes jo at mene, at der kun findes gode Forældre. Denne Paragraf er kun sat ind for at forhindre, at Børnene kan misbruges. Det staar udtrykkelig i Bemærkningerne til § 8. Men Bestemmelsen hindrer ikke, at Børnene senere tages ud af Skolen for at sættes i en privat Skole eller undervises i Hjemmet. Der staar udtrykkelig: ogsaa efter det 13de Aar.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Det nytter ikke noget med alle de Krumspring, det ærede Medlem gør, for Resultatet er og bliver, at Paragraffen klart og tydeligt siger, at hvis Skolekommissionen nægter det, eller Ministeren i anden Instans nægter det, kan man ikke tage et 14—15 Aars Barn ud af Folkeskolen og sende det hen i Efterskolen, naar der i Kommunen er Undervisningspligt til det fyldte 15de Aar. Det kommer man ikke udenom.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. Gregersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gregersen: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, om han anser de Forældre, som ønsker at sende deres Børn til Ungdomsskole eller til privat Undervisning, for at være Forældre, der er forsømmelige over for deres Børn.

Første Næstformand (Vanggaard):

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

A. M. Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Gregersen skal jeg sige, at selvfølgelig anser jeg ikke de Forældre, det ærede Medlem omtalte, for forsømmelige over for deres Børn, men Paragraffen tager jo heile ikke Sigte paa disse Forældre, men paa de Forældre, som vil tage deres Børn ud af Skolen for at udnytte dem paa en for Børnene skadelig Maade.

Munch-Petersen: Det er blevet fremhævet her, at gode Lærere sørger for, at

Børnene ikke keder sig. Hvis man skal se paa Tilslutningen her, efterhaanden som Forhandlingen skrider frem, maa man gaa ud fra, at de fremragende Pædagoger, der har taget Del i den, i hvert Fald ikke har opfyldt denne Betingelse. Men Diskussionen har jo ogsaa været meget søgt, for naar Diskussionen faktisk føres paa det Grundlag, at det ærede Medlem Hr. Vesterager kritiserer Undervisningsministeren, fordi Undervisningsministeren har fremsat et Lovforslag, der indeholder det ærede Medlem Hr. Vesteragers Program, saa maa den naturligvis uvilkaarligt blive søgt.

Der er ikke nogen, der har blot søgt at modbevise min Paavisning af, at den bestaaende Skole er en politisk Skole i den herskende kapitalistiske Klasses Haand; og der er heller ikke fra Undervisningsministerens Side paa nogen Maade givet noget blot halvvejs Løfte om, at der skulde ske nogen Ændring i denne Henseende. Undervisningsministeren har naturligvis Ret i, at Skriftsproget er forandret siden 1814, men Aanden i den danske Skole er ikke forandret. Vi lever stadig i den saakaldte oplyste Enevældes Tid, og ikke mindst med Hensyn til Disciplinen er det stadig „Vi alene vide“, som hersker i den danske Skole. Dertil kommer naturligvis, at der efter de nationale Aar siden 1848 er kommet noget ind i Skolens Aand, men paa denne Blanding af den oplyste Enevælde og Nationalliberalismen fra 1848—64 er det, den danske Skole i Dag lever.

Een Indrømmelse maa jeg gøre Undervisningsministeren. Ganske vist kan man i Almindelighed sige om Undervisningsministeren, at han er mere grundtvigiansk end Grundtvig selv, men jeg maa indrømme, at det gælder ikke med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Undervisningsministeren har virkelig i Dag tilbagevist alle Insinuationer i denne Retning og paavist, at dette Lovforslag ikke er grundtvigiansk, men indremissionsk.

J. Oskar Andersen: Jeg har opfattet Forretningsordenen saaledes, at man ved første Behandling taler i Almindelighed om Lovforslaget uden at komme ind paa saadanne Enkeltheder, som nu i lang Tid har været Genstand for Drøftelse i korte Bemærkninger, og at Forretningsordenens Forudsætning er den, at naar et Parti har en Ordfører, fremsætter han i Almindelighed Udtalelser om Partiets Stilling, saaledes at der ikke ved første Behandling er Anledning til, at flere tager Ordet. Men jeg maa sige, at den Maade, hvorpaa den